Rotary 2020-2021

southern star ...अवघे धरू सुपंथ

The official bulletin of Rotary Club of Pune South

Year : 51, Vol : 1, July 2020

**THE GREATEST DANGER
FOR MOST OF US
IS NOT THAT WE AIM
TOO HIGH AND MISS
BUT THAT WE AIM TOO LOW
AND REACH IT.**

Michelangelo

President : Rtn. Sudarshan Natu | **Secretary :** Rtn. Manisha Belgaonkar | **Editor :** Rtn. Yogesh Nandurkar

Rotary

Rotary International President 2020-21

Holger Knaack
President 2020-21
Rotary Club of
Herzogtum Lauenburg-Mölln Germany

Knaack is the CEO of Knaack KG, a real estate company. He was previously a partner and general manager of Knaack Enterprises, a 125-year-old family business.

He is a founding member of the Civic Foundation of the City of Ratzeburg and served as president of the Golf-Club Gut Grambek. Knaack is also the founder and chair of the Karl Adam Foundation.

A Rotary member since 1992, Knaack has served Rotary as treasurer, director, moderator, member and chair of several committees, representative for the Council on Legislation, zone coordinator, training leader, and district governor.

He is an endowment/major gifts adviser and was co-chair of the Host Organization Committee for the 2019 Rotary International Convention in Hamburg.

Knaack and his wife, Susanne, are Major Donors to The Rotary Foundation and members of the Bequest Society.

RI President's Message

Rotary

Holger Knaack
President, 2020-21
Rotary International
T +1-847-866-3467
F +1-847-328-4101
holger.knaack@rotary.org

24 March 2020

Dear fellow Rotarians:

Ask any Rotarian what led them to Rotary, and you'll usually get different answers. Why? Not only does Rotary mean different things to members in different parts of the world, it also has a unique meaning for each Rotarian.

However, we are all brought together in three important ways. We believe in Rotary values and all share the same Four Way Test. We believe in friendships and love spending time together. And we take great satisfaction in helping others – we are committed to Service.

The District Board has assumed important responsibilities and I thank them for this hard work. They have made a commitment to help grow Rotary, adapt to the digital future and make Rotary more appealing to younger generations.

We have important work in front of us and so many opportunities to open for others and ourselves.

I hope you will continue your journey with us, as we continue to serve our communities so that future generations can thrive as Rotary Opens Opportunities.

Regards,

Holger Knaack
President, Rotary International 2020-21

Scan & Read President's Theme Speech...

ONE ROTARY CENTER 1560 SHERMAN AVENUE EVANSTON, ILLINOIS 60201-3698 USA • T +1-847-866-3000 F +1-847-328-4101 • WWW.ROTARY.ORG

The Theme of the Month

- Rtn. Abhijit Deshpande (AB)

Hello Friends,

Don't you think that the month of July has a very special place in our hearts as Rotarians. It brings us the monsoons and it also marks the start of the new Rotary year. Both these events usher in a new hope, the start of things fresh and vibrant. It also makes us nostalgic of many such fresh starts in the past years, of hopes that were kindled by the first showers of ideas and then nurtured through the year to bear sweet fruits of success.

As with all things in Rotary, the annual calendar is also well thought of and planned. Do you know that each calendar month in a Rotary year is designated for a specific theme. The only exception is the month of July.

Although July is officially not dedicated to a theme, let us all call it the month of

Scan & Listen...

POWER.

P - Plans and goal setting
O - Opportunities to innovate
W - Welcome the new team
E - Energize and Empower all members while Enjoying Rotary
R - Rethink and Rededicate to serve society.

**A special thank you to our favourite 'Guruji' Rtn. Govindrao Patwardhan for coining POWER.

So let's show the POWER...!

हे सदर इ-बुलेटिनमध्ये वाचण्यासाठी QR कोड स्कॅन करा...

District Connect

District Governor 2020-21

Rashmi Kulkarni
District Governor 2020-21
Rotary District 3131
Rotary Club of Pune Parvati

Rashmi Kulkarni has the honour of becoming the First Lady Governor of our District 3131 in 2020-21.

Rashmi Kulkarni is an Architect by profession and has done her graduation from the Abhinav Kala Vidyalaya. She has been in the field of Architecture and Interior Designing for more than 30 years. She is an innovative thinker and strongly believes in Green House and Eco-friendly concepts.

She heads her own firm by the name of Rashmi Kulkarni and Associates and also is a partner in the Interior Designing firm known as Ameya Interiors. She also is an executive committee member of The Institute Of Architects, Pune Centre.

She is the recipient of the prestigious 'Udyogini Puraskar' and 'Ranaragini Puraskar' for her outstanding work in the fields of architecture and community service.

She is the member of the Rotary Club of Pune Parvati for the past 20 years and has been it's President in the year 2011-12. She has served on many District assignments as Director and her passion is Rotary Youth Exchange and The Rotary Foundation.

She along with husband PDG Vinay are members of the Arch Klumph Society and will soon reach Level 2.

Her husband Vinay is a past Governor of the erstwhile combined District 3130. He has served on various assignments at the national as well as international level such as RRFC, Moderator, TRF Fund Development Committee and the CSR Committee.

DGE Rashmi and PDG Vinay have one daughter Riddhi. She too is following in her mother's foot steps and has just graduated as an Architect. She is the President of Rotex.

District Governor's Message

Dear President,

It's my great pleasure to share my views and thoughts with you in writing.

It has been almost one & half years since I am in touch with your President as if like we are from one family and in the past few months seems like we have been transported far away physically and meeting virtually on a daily basis.

When we think of 2020-21, the first thing that comes to mind is how to go about OUR year.

So many questions cloud our mind immediately.... what's next?, what about covid19?, what about the installation ceremony?, DG visit, service projects...? so on and so forth.

Well let me start from the beginning...

One at a time!

Installation! Obviously virtual in June and in July depending on the pandemic situation, but doesn't matter! Ceremony is one part but feel happy about the money you saved!

We have made fantastic plans for Service projects, PI, TRF etc. and your club can do micro planning as we are getting 1-2 months more than previous years. Assume that our year will be of 10 months. First two months you will have tremendous scope to show your leadership to keep members occupied and scope to show your creativity in holding meetings, maintaining personal relations with members, being cheerful & keep them cheerful. I'm sure your club members will support you in all your efforts in making 2020-21 a grand success.

In these unforeseen circumstances, Rotary has given us all an unique opportunity to serve the community unitedly. Your President has done wonderful training, great planning for the year and you are all on the starting line raring to begin the new Rotary year 2020-21.

As I said earlier first two months of planning and the remaining 10 months to implement and put in action all the plans for various projects.

My dear Rotarian friends, this Rotary year is going to be very unique and special for everyone. You all are fortunate enough to experience a different kind of year where each and every Rotarian is going to put his best foot forward.

Friends the situation demands that we as Rotarians rise to the occasion and meet and overcome all challenges that may come our way. It is an opportunity to show the community that Rotary serves and cares.

Will like to share one story.

Parents of a child who was spastic went to Mother Teresa to seek her blessings. They asked a touching question.

“Why we? Why do we have a child like this?”

She answered, “Children, God has faith in you that you are the ones who are capable to grow and bring up such a baby.”

So dear Presidents don't ask why our year, because we know we have special capacity to handle the situation. We are taking Rotary ahead in full swing even in adverse circumstances and coming out in flying colours.

All my best wishes...!

Doctor's Day

Rotary Vocational and Public Image committees of the district planned to celebrate 1st July as a Doctor’s Day by recognizing our local doctors in sponsorship with BIG FM 95.

The doctors were presented with Vocational Excellence Award and Citation as token of appreciation of their community service.

The family members of these doctors were also asked to speak on the occasion and also dedicate a song of their choice for the doctors' fighting against the Corona pandemic.

These songs were played on BIG FM 95 radio throughout the day on 1st July.

As DGE, Rashmi Kulkarni was also live on the eve of Doctor’s Day i.e. 30th June with **DJ** Bandya and expressed her views on 'Doctors and their importance in the world during these tough times.'

Multiple clubs in District 3131 participated in the Doctor's Day event including our Rotary Club of Pune South.

हे सदर इ-बुलेटिनमध्ये वाचण्यासाठी QR कोड स्कॅन करा...

क्लबकारी

रोटरी क्लब पुणे साऊथ

वर्ष - ५१वं

अध्यक्ष - रो. सुदर्शन नातू

बालपण आणि शिक्षण

प्रे. सुदर्शन नातू यांचा जन्म नागपूरचा. नागपूरमध्येच त्यांचं शालेय शिक्षण झालं. पाच भावांमध्ये सुदर्शन सर्वात लहान. त्यांच्या आत्या श्रीमती इंदूताई केळकर या संस्कृतमध्ये एम.ए. होत्या आणि नागपूरला लाड कॉलेजमध्ये प्राध्यापक होत्या. त्यांनी केलेल्या मदतीच्या आधारानं सुदर्शन यांनी शालेय शिक्षण पूर्ण करून अमरावती इथल्या इंजिनिअरिंग कॉलेजमध्ये प्रवेश घेतला आणि नंतर पुण्याच्या 'कॉलेज ऑफ इंजिनिअरिंग'मधून १९८० साली इलेक्ट्रॉनिक्स अँड टेलिकॉम या शाखेची पदवी घेतली. पदवीनंतरचं उच्च शिक्षण आयआयटी, पवई, मुंबई इथून घेऊन ते १९८२ साली एम.टेक. झाले.

व्यावसायिक जीवन

उच्च शिक्षण संपवून सुदर्शन यांनी मुंबई येथे 'सिटू' या कंपनीत बारा वर्षं नोकरी केली. या प्रदीर्घ कालावधीमध्ये विविध तंत्रज्ञान प्रकल्प त्यांनी हाताळले आणि स्वतःची तांत्रिक क्षमता वाढवली. शिकवण्याची आवड असल्यामुळे सुदर्शन यांनी आयटीआय करणाऱ्या मुलांना आणि विविध महाविद्यालयांमध्ये जाऊन कॉम्पुटर मेंटेनन्स कोर्स शिकवले.

नोकरीतल्या या प्रदीर्घ अनुभवानंतर १९९३ साली त्यांची बहीण सौ. अलका आणि नितीन सारंगधर यांनी स्थापन केलेल्या 'निताल कॉम्पुटर सिस्टिम्स प्रा. लि.' या कंपनीत त्यांनी सह-संस्थापक व व्यवस्थापकीय संचालक म्हणून कार्यभार सांभाळला.

निताल ही १००% सॉफ्टवेअर एक्स्पोर्ट कंपनी होती आणि व्हीएलएसआय डिझायनिंग या क्षेत्रात कार्यरत होती. निताल कंपनीचं अत्याधुनिक तंत्रज्ञान विकसित करण्यासाठी काही सॉफ्टवेअर उत्पादनं होती आणि ती जगभर नावाजलेली होती. निताल कॉम्प्युटर्सला महाराष्ट्र शासनाचा एसएसआयचा आणि इंडो जर्मन चेम्बर ऑफ कॉमर्स या संस्थेचा निर्यातीसाठीचा उद्योजकता पुरस्कार प्राप्त झाला आहे.

२००८ साली निताल कंपनीची टीम दुसऱ्या कंपनीबरोबर विलीन झाली आणि ते नवीन कंपनीत उपाध्यक्ष (व्हाईस प्रसिडेंट) म्हणून काम पाहायला लागले. तिथे त्यांनी मोठ्या जबाबदाऱ्या सांभाळल्या आणि अनेक जागतिक कंपन्यांकरता नवीन उत्पादनं विकसित केली. कालांतरानं 'हरमन कनेक्टेड सर्व्हिसेस' या बहुराष्ट्रीय कंपनीतून २०१७ साली मेडिकल डिव्हिजनचे मुख्य आणि उपाध्यक्ष या पदांवरून ते निवृत्त झाले.

सुदर्शन यांना, त्यांच्या योगदानाबद्दल अनेक पुरस्कारही मिळाले. सीएसआय नाशिक शाखेनं 'यशोकिर्ती' पुरस्कारानं त्यांना सन्मानित केलं आहे; तर रोटरी क्लब ऑफ पुणे साऊथ इस्टनं 'व्होकेशनल एक्सलन्स अ‍ॅवॉर्ड'नं.

ते आपल्या चाळीस वर्षांच्या अनुभवाचा उपयोग कारत तंत्रज्ञ सल्लागार म्हणून काम करत आहेत. अत्याधुनिक तंत्रज्ञान वापरून नवीन उत्पादन विकसित करण्याच्या प्रक्रियेतले तज्ज्ञ म्हणून ते ओळखले जातात. पुण्यातल्या काही नामांकित इंजिनिअरिंग कॉलेजेसमध्ये ते मुलांना मार्गदर्शन करतात आणि शिकवतात. पुण्याला आयटी-हब म्हणून नावारूपाला आणण्यात ज्या मंडळींनी पुढाकार घेतला त्यामध्ये तेपण आहेत. त्यांनी एसटीपी, एसइएपी, एमसीसीआयएए, डीआयसी, पीएमसी, कस्टम्स (STP, SEAP, MCCIAA, DIC, PMC, CUSTOMS) इत्यादी बऱ्याच कमिट्यांवर त्यानं अनेक वर्षं काम केलं आहे. पुणे-सातारा रस्त्यावरच्या इलेक्ट्रॉनिक को. ऑप. इस्टेटच्या संचालक मंडळावर बरीच वर्षं काम केलं. नितालचं ऑफिस तिथं होतं. त्यांच्या व्यावसायिक जीवनात त्यांनी घेतलेल्या प्रत्येक निर्णयात पत्नी 'सुगंधा' यांची पूर्ण साथ त्यांना लाभली.

रोटरीमधला सहभाग

आपले पूर्वीचे सदस्य कै. प्रफुल्ल दिघे यांच्यामुळे १९९४ साली सुदर्शन यांना रोटरी पुणे साऊथची ओळख झाली. सुदर्शन बऱ्याच

वेळा दिर्घेबरोबर यायचे. पुढे आपल्या कामाच्या व्यापातून वेळ काढून १९९६ साली ते रोटरी क्लब पुणे साऊथचे रीतसर सदस्य झाले. अनेक उत्तमोत्तम प्रकल्पांमध्ये त्यांनी सहभाग घेतला. त्यांना स्वतःला प्रगत तंत्रज्ञान अवगत असल्यामुळे त्यांनी १९९८-९९ साली क्लबचं पहिलं संकेतस्थळ तयार केलं. क्लबचं 'इलेक्ट्रॉनिक बुलेटिन' (इबुलेटिन) ही संकल्पना राबवली. १९९७पासून आत्तापर्यंत क्लबमधल्या विविध समित्यांमध्ये काम केलं. १९९९ ते २००४ या काळात त्यांनी 'डिस्ट्रिक्ट कॉम्प्युटर कमिटीमध्येही काम केलं. रोटरी वर्ष २००२-०३ साली त्यांनी क्लबचे सचिव म्हणून काम पाहिलं.

'कॉम्प्युटर कसा वापरायचा?' या प्रशिक्षणाचं आयोजन क्लबच्या सदस्यांसाठी त्यांनी अनेक वर्षं केलं होतं.

आपल्या क्लबच्या संचालक मंडळात ते बऱ्याच वेळा सामील झाले. क्लबचे खजिनदार म्हणून चार ते पाच वेळा त्यांनी काम पाहिलं. क्लबमधल्या प्रत्येक कार्यक्रमात सक्रिय सहभाग घेतला. नाट्यस्पर्धेत, नाट्यवाचनात नेहमीच सहभाग घेतात... तसंच क्लबच्या महत्त्वाच्या पुणे हार्ट ब्रिगेड, हेल्थ एक्स्पो, टुरिझम एक्स्पो इत्यादी उपक्रमांत भरपूर काम केलं आणि शिकले. क्लबच्या उपक्रमांना आर्थिक मदत तसंच रोटरी फाउंडेशनला नियमित योगदान करतात. ते २००३ मध्ये पीएचएफ झाले. आत्याच्या स्मरणार्थ २००३ साली त्यांनी पुणे हार्ट ब्रिग्रेडतर्फे दुचाकी म्ब्युलन्स दिली. रोटरीतल्या पंचवीस वर्षांच्या प्रदीर्घ काळात अनेक उपक्रमांत सहभागी झाल्यामुळे आणि आपल्या क्लबमधल्या पूर्वीच्या अनेक दिग्गज मंडळींबरोबर आणि त्यांच्या मार्गदर्शनाखाली काम केल्यामुळे त्यांना रोटरीच्या कामाचा भरपूर अनुभव प्राप्त झाला आहे. आपल्या क्लबमधली बरीच वॉर्ड्स त्यांना मिळाली आहेत.

अध्यक्षीय संदेश... त्यांच्याच भाषेत....

नुकतंच आपण आपल्या क्लबचं सुवर्णमहोत्सवी वर्ष अतिशय उत्साहात आणि आनंदात पार पाडलं. अनेक उत्तमोत्तम उपक्रम झाले आणि क्लबनं एक नवी उंची गाठली. त्यानंतर एक्कावण्णाव्या वर्षाचे अध्यक्ष होणं ही फार मोठी जबाबदारीची गोष्ट आहे हे मी जाणतो. मी तर म्हणीन की, क्लबच्या पुढच्या पन्नास वर्षांतल्या वाटचालीतलं हे पहिलं वर्ष आहे... म्हणूनच ते अतिशय महत्त्वाचंपण आहे. सध्याचा काळपण आपल्याला काही क्षण थांबवून बहुतेक हेच सुचवत आहे. सारं जग प्रगतीच्या दिशेनं नवी वाटचाल करू पाहत आहे... मग आपणही आपल्या क्लबच्या शतकी वाटचालीची सुरुवात वेगळ्या पद्धतीनं केली पाहिजे असं मला वाटतं. सध्याचा काळ हा नव्या दमाच्या उत्साही आणि दमदार तरुणाईचा आहे आणि तेच पुढे आपल्या क्लबला वैभवशाली उंचीवर नेऊन ठेवतील याची मला खात्री आहे. त्यामुळे एक्कावण्णाव्या वर्षाची सुरुवात आपण तरुण, उत्साही आणि कर्तबगार मंडळींना घेऊन करायची असं ठरवलं. सध्या आपल्या क्लबमध्ये भरपूर अनुभवी मंडळी आणि अनेक नवीन तरुण सभासद आहेत... त्यामुळे एकमेकांच्या सहकार्यानं मला पुढच्या नेतृत्वाची फळी तयार करायला आवडेल. या वर्षी संचालक मंडळावर आणि क्लबच्या अनेक महत्त्वाच्या कमिट्यांवर नवीन सदस्य काम करत आहेत. त्यांना रोटरीच्या कामाचा अनुभव नसल्यानं ते नवीन पद्धतीनं काम करू इच्छितात आणि त्यांच्या नवनवीन कल्पनांना अनुभवाची जोड देणं हेच माझं मुख्य काम असेल असं मला वाटतं. आपल्या क्लबचे उत्तम प्रकल्प पुढे चालू ठेवायला आणि त्यांत नावीन्यपूर्णता आणायला मला आवडेल. नवीन तंत्रज्ञानाचा योग्य वापर करून घेण्याची इच्छा आहे. या वर्षी वेगवेगळ्या विषयांवर प्रकल्प करण्याची इच्छा आहे.

दीर्घकाळ चालणारा, काही वर्षं सतत राबवता येणारा एखादा प्रकल्प हाती घेण्याची इच्छा आहे. त्या दृष्टीनं ग्लोबल ग्रांटचे प्रोजेक्ट करता येतील का याची चाचपडणी सुरू आहे. रक्तपेढी किंवा नेत्रपेढी यांसारखे विषय आपल्या क्लबला हाती घेता येईल का इत्यादी. रोटरीच्या सात फोकस एरियांमध्ये काम केलं जाईल. निसर्ग पर्यावरण हा नवीन फोकस एरिया असल्यानं त्यात ग्लोबल ग्रांटचा विचार करता येईल का हे बघता येईल. रोटरी इंडियानं आठ विभागांत काही महत्त्वाकांक्षी प्रकल्प आखले आहेत... त्यात सहभागी होऊ. डिस्ट्रिक्टमधल्या आपल्या साऊथ परिवारातल्या क्लबबरोबर सिनर्जी कार्यक्रम होतील. अनेक उत्तम कार्यक्रम, फेलोशिप यांवर भर असेल. सगळ्या कार्यक्रमांत सर्व सभासदांचा सक्रिय सहभाग असणं यावर या वर्षी भर दिला जाईल. आपल्या क्लबचे पुढले दोन अध्यक्ष ठरलेले आहेत... त्यामुळे त्यांच्या सहकार्यानं पुढल्या काही प्रकल्पांची आखणीपण करता येईल. या वर्षी आपल्या क्लबच्या सभासदांच्या कलाकौशल्याला वाव देण्यासाठी प्रत्येक महिन्याच्या एका मिटिंगला आपलेच सभासदच पुढाकार घेतील. काही इंजिनिअरिंग कॉलेजेसच्या इनॉव्हेशन काउन्सिलमध्ये काम करत असल्यानं मुलांमध्ये उद्योजकता विकास होईल असे प्रकल्प करण्याचं मनात आहे. अर्थातच कोविड-१९ मुळे पुढचे काही महिने काही प्रकल्प होतील की नाही याची शंका आहे... त्यामुळे सद्य परिस्थितीत जे काही शक्य आहे ते केले जाईल.''

सुगंधा नातू

या वर्षीच्या आपल्या फर्स्ट लेडी सुगंधा नातू याही सुदर्शन यांच्याप्रमाणे नावीन्याची कास धरणाऱ्या आहेत. त्यांचा जन्म ठाण्याचा असून वडलांच्या नोकरीनिमित्त त्यांचं बारा वर्षं सिंगापूर इथं वास्तव्य होतं. त्यांचं सातवीपर्यंतचं शिक्षण सिंगापूर इथंच झालं. लग्नानंतर त्यांनी बीएड केलं अनेक वर्षं एमआयटी शाळेत अध्यापन

केलं. काही वर्षं शिकवण्यापण घेतल्या, सध्या दहावीच्या मुलांना इंग्रजी विषयात मदत हवी असल्यास मार्गदर्शन करतात.

रोटरीच्या अनेक उपक्रमांत त्यांनी उत्स्फूर्त सहभाग घेतला आहे. या वर्षी फर्स्ट लेडीची भूमिका बजावत असताना प्रे. सुदर्शनला लागेल ती मदत, जुन्या आणि नवीन न्सचा सहभाग, तसंच दरवर्षीप्रमाणे कौटुंबिक कार्यक्रम करण्याचा त्यांचा मानस आहे.

त्यांचा मुलगा मिहीर हा एमबीए फायनान्स असून पुण्यातल्या एका सॉफ्टवेअर कंपनीत काम करतो. तो आपल्या रोटरॅक्ट क्लबचा सक्रिय सभासद होता. स्नुषा सौ. पल्लवी हिनंपण एमबीए केलेलं असून ती एका कंपनीत एचआर विभागात काम करते.

शब्दांकन – श्वेता करंदीकर

रो. सुदर्शन नातू
(प्रेसिडेंट)

बोर्ड ऑफ डिरेक्टर्स

New Normal group photo BoD 2020-21

रो. सुदर्शन नातू
(प्रेसिडेंट)

रो. सुदर्शन नातू आपल्या क्लबचे १९९६ पासून सभासद आहेत.

पुण्यातून अभियांत्रिकी शिक्षण आणि आयआयटी पवईतून पदव्युत्तर शिक्षण पूर्ण केल्यानंतर त्याने मुंबईत बारा वर्षे नोकरी केली आणि नंतर १९९३ला पुण्यात निताल कॉम्प्युटर्स नावाने १००% सॉफ्टवेअर एक्स्पोर्टची कंपनी सह-स्थापित केली आणि ती नावारूपाला आणली. निताल कॉम्प्युटर्सला महाराष्ट्र शासनाचा आणि इंडो जर्मन चेम्बर ऑफ कॉमर्स या संस्थेचा निर्यातीसाठीचा 'उद्योगता पुरस्कार' प्राप्त झाला आहे. पुढे ही कंपनी त्यांनी दुसऱ्या कंपनीत विलीन केली आणि तो ग्रुप पुढे हार्मन इंटरनॅशनल या मोठ्या कंपनीचा भाग झाला. रो. सुदर्शन हार्मन कंपनीतून मेडिकल डिव्हिजनचा मुख्य आणि कंपनीचा उपाध्यक्ष (व्हीपी) म्हणून निवृत्त झाला आणि आता तो त्याच्या पस्तीस वर्षांच्या अनुभवाचा उपयोग तंत्रज्ञ सल्लागार म्हणून करत आहे. अत्याधुनिक टेक्नॉलॉजी वापरून नवीन उत्पादन विकसित करणे यातला तज्ज्ञ म्हणून तो ओळखला जातो.

पुण्यातल्या काही नामांकित इंजिनिअरिंग कॉलेजेसमध्ये तो मुलांना मार्गदर्शन करतो आणि शिकवतो. पुण्याला आयटी हब म्हणून नावारूपाला आणण्यात ज्यांनी पुढाकार घेतला त्यांच्यापैकी तो एक आहे. STP, MCCIA, DIC, PMC यांच्या बऱ्याच कमिट्यांवर

त्याने अनेक वर्षे काम केले आहे. आपल्या क्लबची वेबसाईट त्याने १९९८-९९ साली सुरू केली आणि क्लबचे बुलेटिन ई-मेलद्वारे पाठवायला सुरुवात केली. डिस्ट्रिक्ट ३१३१ची साईट होईपर्यंत आपण आपली वेगळी वेबसाईट करत होतो.

आपल्या क्लबचे २००२-२००३ साली सचिवपद सांभाळले आहे. त्यानंतर त्याने बऱ्याच वेळा आपल्या क्लबचा खजिनदार म्हणूनही काम पाहिले आहे. क्लबच्या सर्व उपक्रमांत त्याचा सक्रिय सहभाग असतो. नाट्यस्पर्धा, नाट्यवाचन, रमण-रजनी, आविष्कार इत्यादी कार्यक्रमांत उत्साहाने सहभाग असतो. त्याने २००२ ते २००५पर्यंत डिस्ट्रिक्ट पातळीवरपण काम केले आहे. या वर्षी त्याच्याकडे क्लब डमिन संचालक म्हणून कार्यभार आहे. आपल्या क्लबचा तो २०२०-२०२१चा भावी अध्यक्ष आहे. उड्ख नाशिक शाखेने त्याला 'यशोकिर्ती' पुरस्काराने सन्मानित केले आहे... तर रोटरी क्लब ऑफ पुणे साऊथ इस्टने व्होकेशनल एक्सलन्स अवॉर्डने....

घरी ज्योती म्हणून ओळखली जाणारी ॲन सुगंधा हिने शालेय शिक्षिका म्हणून बरीच वर्षे एमआयटी शाळेत काम केले. तिने एम.ए., बी.लिब. आणि बी.एड. केलेले आहे. आपल्या क्लबच्या सर्व उपक्रमांत तिचा सक्रिय सहभाग असतो. त्यांचा मुलगा मिहीर हा एमबीए फायनान्स असून पुण्यातल्या एका सॉफ्टवेअर कंपनीत काम करतो. तो आपल्या रोटरॅक्ट क्लबचा क्टिव्ह सभासद होता... तर स्नुषा सौ. पल्लवी हिनेपण एमबीए केलेले असून ती एका कंपनीत मनुष्यबळ (एचआर) विभागात काम करते.

रो. अभिजित जोग
(इमिजिएट पास्ट प्रेसिडेंट)

सायन्स ग्रॅजुएट असलेल्या अभिजितने मार्केटिंगमध्ये एमबीए केलेले आहे. गेली बेचाळीस वर्षे तो मार्केटिंग, मार्केट रिसर्च, डव्हर्टायझिंग आणि ब्रँडिंगच्या क्षेत्रात कार्यरत आहे. प्रतिसाद कम्युनिकेशन्स ही त्याची कंपनी डव्हर्टायझिंग आणि ब्रँड कन्सल्टन्सीच्या क्षेत्रात अग्रगण्य मानली जाते. प्रतिसादने आजवर अनेक प्रख्यात बहुराष्ट्रीय आणि कॉर्पोरेट कंपन्यांना आपली सेवा प्रदान केली आहे. 'प्रतिसाद'ची दुसरी कंपनी, प्रतिसाद प्रॉडक्शन्स चित्रपटनिर्मितीच्या क्षेत्रात कार्यरत आहे. अभिजितने 'ब्रँडनामा' हे ब्रँडिंगवरील मराठीतले पहिले पुस्तक लिहिले आहे.

अभिजित रोटरी क्लब पुणे साऊथचा १९८८पासून सदस्य असून त्याने क्लबमध्ये तसेच प्रांतपातळीवर अनेक जबाबदाऱ्या पार पाडलेल्या आहेत.

त्याची पत्नी ॲन नंदिनी ही अभिनेत्री असून तिने अनेक मराठी चित्रपट, नाटके आणि टीव्ही मालिका यांमधून भूमिका केलेल्या आहेत.

त्यांचा मुलगा अनीश हा पुणे साऊथचा पास्ट रोटरॅक्टर आहे. तो चित्रपटनिर्मितीच्या तसेच डव्हर्टायझिंगच्या क्षेत्रात कार्यरत आहे.

रो. अतुल अत्रे
(प्रेसिडेंट इलेक्ट २०२१-२२)

अतुल यांचे शिक्षण बीई मेकॅनिकल आणि एमबीए असून त्यांनी किर्लोस्कर ऑईल इंजिन्समध्ये नोकरी केली. नंतर नोकरी सोडून त्यांनी माणिक बाग, सिंहगड रोड येथे स्वत:चे वर्कशॉप सुरू केले. अनेक मोठ्या कंपन्यांना तिथून पुरवठा केला जातो. २०१२ला ते आपल्या क्लबचे सदस्य झाले. २०१४-१५ला आणि २०१७-१८ला सेक्रेटरी, २०१५-१६ला ट्रेझरर, २०१८-१९ला डायरेक्टर यूथ सर्व्हिसेस आणि २०१९-२०ला डायरेक्टर ॲडमिनिस्ट्रेशन असे ते होते.

त्यांना दोन मुली असून मोठी तन्मया कॅनडामध्ये बायोटेक (जैवतंत्रज्ञान) या विषयामध्ये पीएचडी करते... तर धाकटी देवश्री

एमएस असून ती शिकागो येथे नोकरी करते.

त्यांच्या पत्नी ॲन नंदिनी या स्वतः एमकॉम आहेत आणि त्या अतुलना व्यवसायात मदत करतात.

रो. संजीव ओगले
(व्हाईस प्रेसिडेंट, प्रेसिडेंट नॉमिनी २२-२३, डिरेक्टर क्लब ॲडमिन)

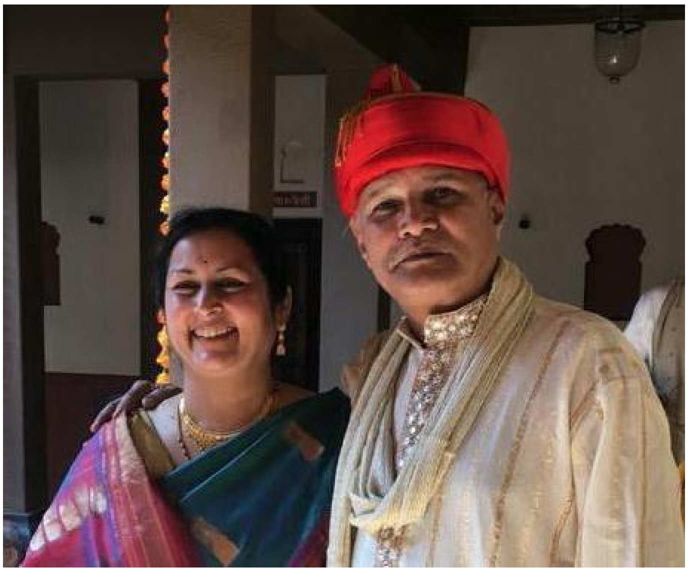

१९८८ पासून संजीव ओगले व्यवसाय करतात. टॉर्क टेक्निक्स, न्यूलाईट आणि अमच्युरन बुल्फ एलएलपी या कंपन्यांमध्ये ते भागीदार आहेत. सुभग इंजिनिअरिंग प्रा. लि. या कंपनीचे ते संचालक आहेत. टॉर्क टेक्निसक्स आणि न्यूलाईट या कंपन्या आयएसओप्रमाणित आहेत. २००४पासून आजपर्यंत इन्स्टिट्यूट ऑफ मरीन इंजिनिअर या संस्थेचे अध्यक्ष आणि सक्रिय सदस्य आहेत.

सामाजिक जबाबदारी

२०११पासून रोटरी साऊथमध्ये कार्यरत आहेत. २०१३-२०१४मध्ये आणि २०१८-२०१९मध्येही ते रोटरीचे सचिव म्हणून कार्यरत होते. कम्युनिटी सर्व्हिसमध्ये ते संचालक असून सेवा प्रकल्प कार्यात्मक साक्षरतेचे अध्यक्ष आहेत. २०२२-२३पर्यंत मेजर डोनर होण्याचे त्यांचे लक्ष्य आहे.

Rtn. Manisha Belgaonkar
(Secretary)

Rtn. Manisha Belgaonkar is a Lawyer by profession and specializes in Labour laws and Industrial Relations. She is practicing in Labour and Industrial Court for last 25 years.

She joined Rotary in the year 2008, worked as a chairperson on different committees and was also the Director-Membership committee.

In Rotary, she published a book on "KamgarVishayak Kayade' and distributed amongst workers through the union. Delivered lectures on "Laws for women' in the social institute, Pune Mahila Mandal. Also delivered a lecture on "Benefits of ESI and PF for employees for construction employees at Aurangabad.

Spouse Rajesh Shriniwas Belgaonakar is a chemical engineer, having a business of manufacturing of Industrial Gases in the name "Pune Air Products'.

रो. जितेंद्र महाजन
(ट्रेजरर)

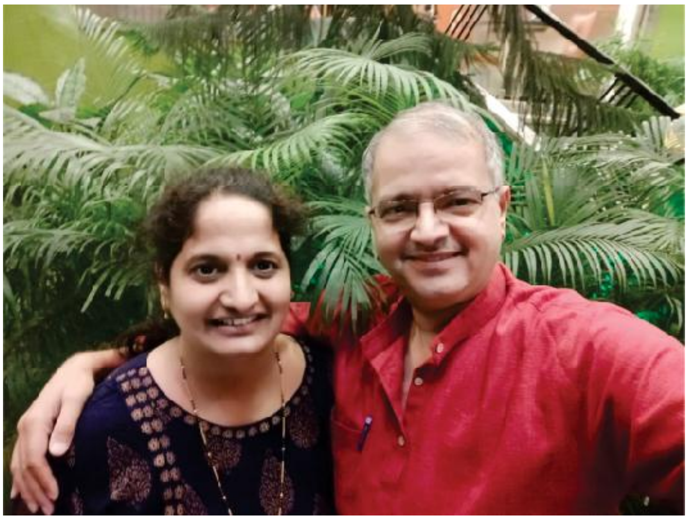

२०१७ पासून रोटरी साऊथमध्ये कार्यरत आहे. वृक्षारोपण, हॅपी व्हिलेज, हेल्थ कॅम्प, फिटनेस फेलोशिप यांमध्ये संपूर्ण त्याचा सहभाग असतो. सर्व कार्यक्रमांत कार्यकर्ता म्हणून काम करायला त्याला आवडते. तो सुभग इंजिनिअर्स प्रा. लि.मध्ये कार्यरत आहे. या वर्षी खजिनदार पदाची जबाबदारी त्याने स्वीकारलेली असून ती सचोटीने पार पडणार आहे. नवीन कल्पना आणि पद्धती वापरून अकाउंट्स अद्ययावत राहील याची खबरदारी तो घेणार आहे.

ॲन भाग्यश्री ही जीएसटीची ग्रुप बी गॅझेटेड ऑफिसर आहे. चविष्ट आणि उत्तम स्वादाचे पदार्थ तयार करून खाऊ घालणे ही तिची एक खास आवड आहे.

Rtn. Kiran Velankar
(Jt. Secretary)

Kiran Velankar got his B. Com. degree from Garware College and joined his elder brother in his -dvertising -gency. Here he developed his photography skills and became an independent Professional Photographer. He became acquainted with Rotarians and has been a regular photographer for many Rotary Clubs in Pune and Dist.3131 for many years. He joined this club in 2016 and has actively participated in many activities. He, along with Ann Swati have donated for projects and are Paul Harris Fellows.

Ann Swati is a Science graduate from Bangalore. She retired from BSNL after putting in 38 years of service. She is committed to doing social work, and is fond of English literature and traveling. Daughter Sneha has done her MBA in HR and is working in the US. She is staying in New Jersey with hubby Kedar Vartak and son Shaunak.

Rtn. Vinayak Joshi
(Director Membership)

The proprietor of Cybercom Data Systems. Provides Tally software sales, training, and implementation. Fond of adventures. Apart from Glider Pilot License he also holds Advanced International Scuba Diver License. Hobbies include International travel (Travelling), Reading and Photography. As a Rotarian, he has completed 10,000km. car rally as well as 8,000 km. International car rally covering Nepal and Bhutan.

Ann CA Rekha Joshi is a unique combination of Chartered Accountant by profession and Accounts teacher as passion. So far, she has taught over 30,000 CA students. The proprietor of Mrs. Joshi's Accounting Academy. She is the most popular teacher among CA students. Fond of international travel she has visited the Arctic, The Antarctic, Amazon Jungle along with 30 countries.

रो. दत्तात्रय पाषाणकर
(डिरेक्टर पब्लीक इमेज)

आजपर्यंत तीस वेळा रक्तदान केले आहे. गेली चौदा वर्षे गणपती विसर्जनाच्या दिवशी अत्यावश्यक सेवा म्हणून दोन रुग्णवाहिकांची व्यवस्था रोटरी क्लबच्या माध्यमातून करत आहेत. यासाठी पुणे पोलीस कमिशनर, वाहतूक यांच्या हस्ते त्यांचा सत्कार झाला आहे.

पुण्याच्या त्रिदल संस्थेतर्फे त्यांना 'पक्के पुणेरी बिझनेसमन व समाजसेवे'चा पुरस्कार दिला गेला. निनाद संस्थेकडून 'सदाशिव पेठ भुवन' पुरस्कार मिळाला.

गेली दहा वर्षे रोटरीच्या माध्यमातून पन्नाससाठ विद्यार्थ्यांना आयआयटीचे मोफत प्रशिक्षण देत आहेत. त्याकरता त्यांना ३ मे २०१४ रोजी दिल्ली येथे 'राजीव गांधी एक्सलन्स वॉर्ड' देण्यात आले.

ॲन अंजली हिचासुद्धा क्लबच्या कार्यक्रमात सहभाग. या वर्षीचे बेस्ट कमिटी वॉर्ड (दुसरे) मिळाले आहे. युवराज, अपर्णा, प्रिया आणि श्रद्धा ही त्यांची मुले. तीन जावई आणि दोन नाती व एक नातू आहे.

रो. पी.पी. विरेंद्र शाह
(डिरेक्टर फाउंडेशन)

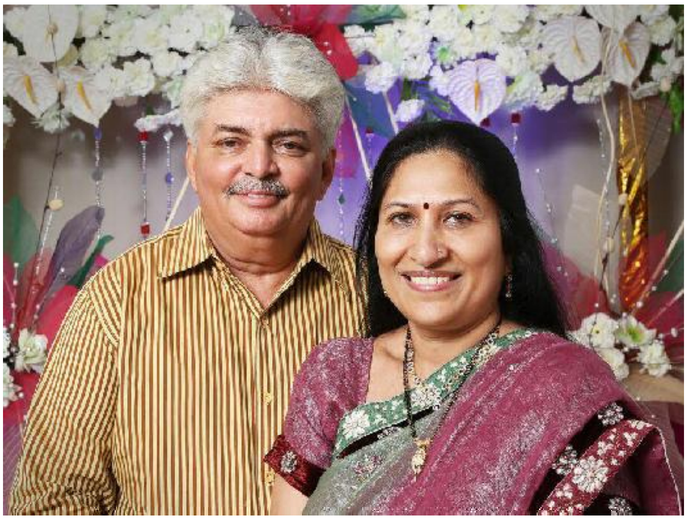

१९७६ साली फार्मासिस्ट झाल्यावर १९७७ सालापासून औषध, मेडिकल डिव्हाईस वितरक; १९८३ साली मार्केटिंग मॅनेजमेंट सिंबायोसिस, पुणेमधून. १९९० साली रोटरी क्लब पुणे साऊथचा सदस्य झालो.

डायरेक्टर, व्होकेशनल, युथ; २०१०-११ साली अध्यक्ष, डिशनल असिस्टंट गव्हर्नर; पुण्यात अनेक गुजराती नामांकित संस्थांमध्ये विश्वस्त; डोळे फाउंडेशन नारायणगाव येथे तीस वर्षे विश्वस्त, सल्लागार; फार्मसी काउन्सिल ऑफ महाराष्ट्र, राज्य सल्लागार; केमिस्ट संघटना, पुणे येथे विश्वस्त म्हणून काम केले. १९०५ साली स्थापन झालेल्या आंतरराष्ट्रीय वैष्णव परिषद या संस्थेचे सदस्य म्हणून २००५ शताब्दी वर्षानिमित्त, दुबई, ब्रिटन यांचा दौरा...

मिसेस आरती २०१०पासून मॅट्रेस वितरक. मुलगा नयनेश २०१०पासून कॅलिफिर्निया, अमेरिकेत चीफ डिझाईन इंजिनिअर आणि सून पूजा. २१ फेब्रुवारी रोजी नात झालीय... 'रुही'.

मुलगी नेहा... लंडन येथून स्टेमसेल विज्ञान नॉटिंगहॅम विद्यापीठ, तसेच तिने मास्टर ऑफ लेस्टर विद्यापीठातून एचआर आणि मार्केटिंगमध्ये बिझनेस मॅनेजमेंट केले आहे.

रो. संजीव महाजन
(डिरेक्टर सर्व्हिस प्रोजेक्ट्स - ह्युमन डेव्हलपमेंट)

व्यवसायाने कंपनी सचिव असून गेली सोळा वर्षे रोटरीमध्ये कार्यरत आहेत. त्यांनी पुणे हार्ट ब्रिगेड, IYE (आयवायई) आणि अनेक कमिटींद्वारे काम केलेले आहे आणि गेली दोन वर्षे अनेक शाळा-महाविद्यालयांमध्ये १०८ क्र. रुग्णवाहिकेबद्दल माहिती देण्याचा प्रकल्प राबवला आहे.

ॲन वर्षा 'जुडो' या खेळामध्ये 'छत्रपती' पारितोषकविजेत्या असून सध्या सॉफ्टवेअर कंपनीमध्ये कार्यरत आहेत.

Rtn. Niranjan Vilas Thangaokar
(Director Service Projects - Community Development)

Niranjan studied architecture (B. Arch.) from B.K.P.S. College of Architecture, Pune.

Niranjan has worked in India, Singapore and Egypt in the capacity of Architect and was a Sr. Team Lead for international firm Dar-Al-Handasah, Pune Office and has worked on many International Projects.

He is a Founder Partner and Director at 'Axii Design Consultants Pvt. Ltd.' and has been working in the field of Architecture, Planning, and Interiors for last 18 years.

Niranjan has been a member of Rotary Club of Pune South since the past 10 years now and has been actively involved in most of the Community Services Projects that our club undertakes each year.

Niranjan has been Director of Youth Partners in Service in the RY 2016-17 and Treasurer in RY 2018-19.

He is been lovingly supported in his work by his wife Rupali Thangaokar.

Rupali is an Electronics Engineer and currently works in the IT industry with Capgemini. Niranjan and Rupali are proud PHF members.

They are blessed with two kids, Aarav and Sara.

रो. रश्मी परुळकर
(डिरेक्टर सर्व्हिस प्रोजेक्ट्स - युथ अँड पार्टनर्स इन सर्व्हिसेस)

रश्मी मूळची नागपूरची. तिचे सगळे शिक्षण नागपूरमध्ये पूर्ण झाले. ती आर्किटेक्ट असून तिने आर्किटेक्चर ऑफ मास्टर्समध्ये डिस्टिंक्शन मिळवले आहे आणि डिझाईनमध्ये सुवर्णपदक मिळवले आहे.

रश्मी १९९६ साली पुण्यात आली. तेवीस वर्षांपासून तिची ‘सँक्टम डिझाईन’ नावाची कन्सल्टन्सी फर्म आहे. तिने थोड्याच अवधीत व्यवसायात उत्तम जम बसवला. अनेक कार्पोरेट ऑफिसेसचे, बंगलोज्चे आणि फ्लॅट्सचे सर्वोत्तम प्रतीचे डिझाईन बनवून खूप सुंदर इंटिरिअर केले आहे.

उत्तम काम करून ग्राहकाचे समाधान आणि विश्वास मिळवला आहे. तिच्या कामात एक वेगळेपणा निश्चित जाणवतो, आपण त्याला रश्मी टच म्हणू शकतो. तिच्या क्वालिटी वर्कमुळेच तिने ‘रचना डिझायनर्स’ नावाची आणखी एक स्वतःची कंपनी स्थापन केली आहे. अशी ही हरहुन्नरी सामाजिक भान असणारी रश्मी.

रश्मीचा नऊ वर्षांचा मुलगा शर्व. तो सध्या चौथीत बिशप

हायस्कूलमध्ये शिकत आहे. तो ॲथलीट असून त्याने आत्तापर्यंत अनेक सुवर्णपदके मिळवली आहेत. तसेच त्याने १५ किलोमीटर सायकल चालवून एक वेगळा विक्रम नुकताच केला आहे.

Rtn. P.P. Govind Patwardhan
(Club Trainer)

Advocate and tax consultant
Practicing since 1973.
Nominated on advisory committee for VAT.
Member of GST discussion group of Govt of Maharashtra.
Author of 8 books mostly related taxation.
Editor of tax tribune for 5 years.

Rotary
A) Joined Rotary in 1980.
B) Worked on almost all committees covering four avenues (avenues) of services.
C) Editor of Southern Star three times.
D) Recipient of club awards such as Best bulletin, Best Rotarian, Best Committee, Best Vocational service projects, Rotary family of the year, Participation in District events. Etc.
E) '4 avenue service award' of Rotary International in 2001-02.
F) Convenor of Council of presidents in 1998-99

District assignments
a) Editor of Governor's Monthly letter - 1090-91 2004-05
b) Editor of Foundation Newsletter - 2002-03
c) Chairman of District Ryla Committee - 1095-96
d) Director - Youth services - 1996-97
e) Director - Club Services - 2001-02
f) Director/Co-director of Strategic Planning Committee - 2014-15, 2015-16 2016-

Wife Charushila is interested in music, cooking, bharatkam.
She has cleared many singing exams of Gandharv Mahavidhyalay.
She has independently done programs of Geetramayan of Ga Di Madulkar.
Speaker on the bulletin, magazine month, strategic planning, club services at various seminars, club meetings.

रो. आनंद कुलकर्णी
(सार्जंट ॲट आर्म्स)

आनंद हा माइंड कोच, ट्रेनर आणि सायकॉलॉजिस्ट आहे.

त्याने बीई मेकॅनिकल आणि एमबीए केलेले आहे. त्याचबरोबर काउन्सेलिंग सायकॉलॉजीमध्ये मास्टर्सपण केले आहे. त्याला बावीस वर्षांचा इंडस्ट्री, ट्रेनिंग अणि कन्सल्टिंग यांचा अनुभव आहे. मानवी मनाशी निगडित अनेक प्रणालींत त्याने प्रावीण्य मिळवलेले आहे. भारताबरोबर ब्रिटन, कॅनडा अशा देशांमध्येही त्याने काम केले आहे. त्याचे समुपदेशन केंद्र टिळक रोडजवळ आहे.

त्याची पत्नी ॲन अपर्णा आयटी इंजिनिअर आहे आणि सध्या त्याला त्याच्या कामात मदत करते.

रो. अभिजित देशपांडे
(आय. टी. ऑफिसर)

अभिजित हा २०१९ पासून रोटरी सदस्य आहे. तो गेली बावीस वर्षे विविध व्यावसायिक क्षेत्रांत कार्यरत आहे. चीझ मेकिंग, व्यावसायिक लाँड्री, नैसर्गिक शेती आणि माहिती तंत्रज्ञान अशा विविध क्षेत्रांत त्याने यशस्वी उद्योग उभारले आहेत. सर्वविद सॉफ्टवेअर आणि बेसिक सेन्स टेकनॉलॉजीज् या त्याच्या मुख्य कंपन्या आहेत. भारत व मलेशिया येथील विविध विद्यापीठांत त्याने IOT आणि Industry ४.O (आयओटी आणि इंडस्ट्री फोर पॉइंट ओ) यांविषयी विद्यार्थ्यांसाठी प्रशिक्षण शिबिरे घेतली आहेत.

कोविड-१९ मध्ये ब्ल्यूटुथ तंत्रज्ञान वापरून 'Digital Contact Tracing' अर्थात बाधित व्यक्तीच्या संपर्कात आलेल्या लोकांचा शोध घेणे याविषयी जागतिक प्रमाण व मानके ठरवणाऱ्या Bluetooth SIG (ब्ल्यूटुथ एसआयजी) या समितीमध्येदेखील तो सध्या कार्यरत आहे.

तो उत्तम शेफ आहे आणि विविध कॉकटेल्स बनवणे ही त्याची खासियत आहे.

त्याची पत्नी ॲन माधवी ही अर्थशास्त्राची पदव्युत्तर आहे. तसेच instructional design d natural farming यांचे प्रशिक्षण घेतलेले आहे. लहान मुलांसाठी सोपे आणि त्यांना शिकताना मजा येईल असे शैक्षणिक साहित्य ती तयार करते. तसेच बेकिंग आणि नैसर्गिक साबण बनवणे या विषयांच्या कार्यशाळा देखीलघेते. क्रोशे विणकामाचा तिला विशेष छंद आहे. या वर्षी रोटरीच्या माध्यमातून पर्यावरणाविषयी भरीव काम करण्याचा तिचा मानस आहे.

क्लबकारी

- अध्यक्ष सुदर्शन संवाद
- विविध विभाग संचालक किंवा कमिटी मुख्य संवाद
- क्लबमधील विविध प्रोजेक्टस, कार्यक्रम, फेलोशिप्स
- जावे त्यांच्या क्षेत्रा... / मागील एखाद्या प्रोजेक्टची गोष्ट

तुमचा लेख आवर्जून द्या...
समन्वयक - एके / यामिनी

हे सदर इ-बुलेटिनमध्ये वाचण्यासाठी QR कोड स्कॅन करा...

कलाकारी

माझे जीवनगाणे

रो. मृदुला घोडके

सुशांतसिंग राजपूत या हिंदी चित्रपट अभिनेत्याच्या आत्महत्येच्या बातमीनं रविवारी संपूर्ण देश हादरून गेला. विशेषतः युवा पिढी अस्वस्थ झाली. अशा गुणी, हरहुन्नरी, स्वकर्तृत्वाच्या बळावर यशस्वी झालेल्या, आपल्यासारख्या सामान्य कुटुंबातला असूनही बॉलिवूडमध्ये जम बसवलेल्या या उच्चशिक्षित मुलानं असं टोकाचं पाऊल का उचलावं? हे एक मोठं प्रश्नचिन्ह उभं राहिलं आहे. आत्यंतिक निराशेपोटी त्यानं आपलं जीवन संपवल्याचं समोर आलं आहे. 'निराशा'... निराशा वाढवणाऱ्या अशा बातम्या अलीकडे तीनचार महिन्यांत सर्वच प्रसारमाध्यमांतून आपण बघत आहोत. त्यांचा इतका अतिरेक झालाय की, खळखळून मनमोकळं हसण्याची भीती वाटायला लागली आहे.

तोंडावर लावलेल्या मास्कच्या आडूनही ही निराशा, भीती डोकावतेय. निराशा, औदासीन्य, स्वतःबद्दल हीन भावना या गोष्टी आपल्या जीवनात प्रवेश करतात तरी कशा? खूप आधी ऐकलेली एक गोष्ट मला इथं आठवतेय..... एकदा एक प्राध्यापक हातात एक काचेचा ग्लास घेऊन वर्गात येतात. ग्लासात पाणी असतं.

हातातला ग्लास उंचावून ते विद्यार्थ्यांना विचारतात 'या ग्लासात किती पाणी आहे असं तुम्हाला वाटतं...?'

विद्यार्थी वेगवेगळे अंदाज लावतात. नंतर प्राध्यापक विचारतात 'हा ग्लास मी असाच तासभर उंच धरून ठेवला तर काय होईल?'

'तुमचा हात दुखायला लागेल' विद्यार्थी म्हणाले.

'हा ग्लास मी हातात असाच जर दिवसभर उंच धरून ठेवला तर काय होईल?'

'सरऽऽ तुमचा हात बधिर होईल, कदाचित पॅरालिसीस होऊ शकतो... तुम्हाला हॉस्पिटलमध्ये जावं लागेल.'

'अगदी बरोबर! पण त्यामुळे हातातल्या ग्लासचं वजन कमी होईल का?'

'अजिबात नाही...' विद्यार्थी.

'पण मग माझ्या हाताला इतकी इजा का व्हावी?'

'सरऽ तुम्ही ग्लास खाली ठेवलाच नाही. तो तसाच वर धरून ठेवलात...' एक हुशार विद्यार्थी चटकन उत्तरला.

'अगदी बरोबर!' प्राध्यापक म्हणाले.

आपल्या जीवनातल्या समस्यांबाबतही असंच काही म्हणता येईल. तुमच्या अडचणी, समस्या थोड्या वेळासाठीच तुमच्या जवळ ठेवल्या तर ठीक... पण तुम्ही त्यांना कवटाळून बसलात, त्या बाजूला सारल्याच नाहीत; तर त्या समस्या तुमचं जीवन उद्ध्वस्त करू शकतात. तुम्हाला पोखरून काढू शकतात... त्या समस्यांवर मात करण्याची, त्यांतून मार्ग काढण्याची क्षमता तुम्ही हरवून बसाल...

हंऽऽ ...पण समस्या आपल्या जीवनाचा अविभाज्य भाग नाहीत का... कशा ठेवायच्या समस्या बाजूला? असा विचार करत असतानाच पंडित जितेंद्र अभिषेकी यांच्या रेडिओवरच्या गाण्याचे सूर कानांवर पडले... 'माझे जीवनगाणे, व्यथा असो, आनंद असू दे, प्रकाश किंवा तिमिर असू दे, वाट दिसो अथवा न दिसू दे, गात पुढे मज जाणे, माझे जीवनगाणे.'

जीवनात हे असं जगणं कसं जमेल??? अचानक मला 'अनाथांची माय' सिंधुताई सपकाळ आठवल्या... नवऱ्यानं घराबाहेर काढलेल्या, आईनंही थारा न दिलेल्या, गोठ्यात गायीशेजारी आपल्या मुलीला जन्म दिलेल्या आणि चितेवर भाकरी भाजून जीवन जगलेल्या सिंधुताईंनी, जीवनात केवळ संघर्ष आणि संघर्षच पाहिला. काहीही आधार नसलेल्या सिंधुताई आपल्या दुःखाला कवटाळून बसल्या नाहीत तर अनाथांची माय होण्याचं 'जीवनगाणं' गात त्यांनी चौदाशेपेक्षा जास्त अनाथ मुलांची जीवनबाग फुलवली.

दिल्लीत एका एनजीओबरोबर काम करत असताना, उत्तराखंडमध्ये चामौली इथं जाण्याचा प्रसंग आला. तिथे एका छोट्या खेड्यात संध्याकाळी फिरत असताना रस्त्यावर कुठेही शाळकरी मुलं दिसत नव्हती. राहवलं नाही म्हणून तिथल्या एका बाईंना विचारलं. त्यांनी टेकडीवर असलेल्या एका मोठ्या झोपडीकडे बोट दाखवलं.

आम्ही तिथे पोहोचलो तर एक आजोबा मुलांना गोष्ट सांगत होते आणि सगळी मुलं ती गोष्ट ऐकण्यात दंग झाली होती. नंतर आजोबांना विचारलं तर ते म्हणाले 'मला आवडतं या मुलांना गोष्टी सांगायला... सकाळी मी माझ्या शेतात काम करतो आणि संध्याकाळी घरी जाताना या मुलांना गोष्टी सांगतो... त्या गोष्टी इतिहासातल्या, पुराणातल्या महान व्यक्तींच्या नाहीत; तर शून्यातून जग निर्माण केलेल्या, आपल्यासारख्याच सामान्य परिस्थितीतून येऊन असामान्य कामगिरी केलेल्या व्यक्तींच्या असतात... त्यामुळे बऱ्याच मुलांमध्ये आपणही काही करू शकतो असा आत्मविश्वास

निर्माण होतो. काहीतरी वेगळं करण्याचा प्रयत्न ती करतात.'

आजोबांच्या या वर्गातले अनेक विद्यार्थी मोठमोठ्या पदांवर कार्यरत आहेत, काही सनदी अधिकारी आहेत असं आम्हाला तिथल्या लोकांनी सांगितलं. मोठ्या शहरातल्या आधुनिक जीवन पद्धतीची हवा न लागलेल्या, आपल्या खेड्यातल्या, भावी आधारस्तंभ असलेल्या या मुलांना अशा कथा सांगून त्यांच्यामध्ये ते स्फुलिंग चेतवण्याचं 'जीवनगाणं' आजोबांनी स्वीकारलं होतं.

माझी एक मैत्रीण अस्मिता आपटे पुण्यासारख्या सांस्कृतिक समृद्धीचा वारसा लाभलेल्या शहरात राहते. सुखवस्तू कुटुंबातली आहे. स्वतः एक कर्तव्यदक्ष गृहिणी. सुंदर रांगोळ्या आणि पेंटिंग यांमध्ये आकर्षक रंग भरते. स्वरचित कवितांद्वारे भाव-अभिव्यक्ती करते. शाळांमध्ये जाऊन पर्यावरण जतन-जागृती करते. मुलांना जमवून नदीकिनारा स्वच्छ करून येते. घर, नातवंडं सांभाळून अनेक छंद जोपासते. परफेक्शनिस्ट म्हणतो आम्ही तिला. अशी ही अस्मिता मध्ये प्रकृती-अस्वास्थ्यामुळे काही दिवस घरातच अडकून पडली होती... पण स्वस्थ बसली तर तिच्या अस्मितेला ते पटलं पाहिजे ना... बर्फाळ थंडीत देशाच्या रक्षणासाठी कर्तव्यपूर्ती करणाऱ्या जवानांसाठी हातमोजांच्या शंभर- शंभर जोड्या तिनं विणून दिल्या. आपल्या क्षमतेनुसार सामाजिक कार्याच्या यज्ञकुंडात आपल्या वाटेच्या समिधा टाकण्याचं 'जीवनगाणं' अस्मितानं स्वीकारलं आहे.

स्वकेंद्रित न राहता, आपल्या आजूबाजूला आपण बघितलं तर आपलं 'जीवनगाणं' आपल्यालाही सापडेल...

कदाचित; कॉर्पोरेशनच्या शाळेत जाणाऱ्या गरीब विद्यार्थ्यांना इंग्रजीची शिकवणी देऊन किंवा एखाद्या खेड्यातल्या किशोरवयीन मुलींना आरोग्य-निगा राखण्याची माहिती देऊन; आपल्या कॉलनीतल्या मुलांना एकत्र करून गडकिल्ल्यांचा फेरफटका मारण्याचा बेत आखून; पर्यावरणाला हानिकारक प्लॅस्टिकच्या बाटल्या गोळा करून त्यात मनोहारी बाग फुलवून; आपल्या परिचयातल्या एकाकी, वृद्ध व्यक्तींची विचारपूस करून... आपल्याला आपलं 'जीवनगाणं' सापडू शकेल.

...तर कुठलं आहे तुमचं 'जीवनगाणं'? ते शोधा.

प्रकाश असो किंवा तिमिर असो... ते 'जीवनगाणं' गात राहा आणि त्या स्वरांनी पुलकित होणाऱ्या, सावरणाऱ्या चेहऱ्यांवरचा आनंद आपल्या जीवनात भरत राहा....

मला चित्रं काढायची गोडी कधी लागली ते आठवत नाही. शाळेत बऱ्याचदा दोनतीन मार्कांनी माझा दुसरा नंबर यायचा. मी नाराज व्हायची... पण चित्रकलेत ते मार्क मी भरून काढायचे आणि माझा पहिला नंबर यायचा म्हणजे माझी चित्रकला तेव्हाही बाकीच्यांपेक्षा बरी असावी.

आमच्या शाळेत सातवीतून आठवीत जाताना चित्रकला किंवा

माझी चित्रकारी

- ॲन डॉ. गीतांजली पुरोहित

समाजसेवा यांपैकी एक विषय निवडायचा होता... तेव्हा मी चित्रकला विषय निवडला... अगदी माझ्या फास्ट फ्रेंडनं समाजसेवा घेतली तरीसुद्धा! तिला समाजसेवा आवडायची म्हणून नाही; तर तिला चित्रकला अजिबात जमायची नाही म्हणून! पण चित्रकलेचे आमचे देवकर सर... त्यांनी रंगांची गंमत दाखवली. मग मी चित्रकलेच्या परीक्षा दिल्या. सरांच्या आग्रहाखातर एका स्पर्धेसाठी गरुडाचं मोठं चित्र काढलं, छानच जमलं होतं. मग मीच माझ्यावर खूश झाले आणि माझ्या आठवणीप्रमाणे तीच गोष्ट माझ्यात चित्र काढण्याची खरी आवड निर्माण करून गेली. मी एखादं चित्र बघून तसंच रेखाचित्र काढायची.

दहावीच्या परीक्षेत मी उत्तम मार्क मिळवले म्हणून माझ्या बाबांनी मित्रमंडळींना पार्टी दिली होती. त्यात श्री. राजू भुरके यांनी मला पेंटिंगच्या ब्रशचा सेट भेट दिला आणि ती मला सर्वात अधिक आवडलेली भेट होती. जसं वाढदिवसाला आत्या-मामा यांनी भारी किमतीचा फ्रॉक आणला तरी मुलांना खेळच आवडतात... तसेच

मला ब्रश आवडले म्हणजे चित्रकला खरंच आवडत असावी!

दहावीनंतर पुढे काय शिकायचं याची खूप चर्चा होती... तेव्हा बऱ्याच मंडळींनी मला मुंबईला जीडी आर्ट कर असं सांगितलं... 'आर्किटेक्ट हो... तुझं ड्रॉइंग छान आहे...' असाही सल्ला कुणी दिला... पण चित्रकला ही आवड म्हणून कधीही करता येईल असं मला वाटलं आणि मी डॉक्टर होण्याचं ठरवलं! दोन टक्के कमी पडल्यानं एमबीबीएस मिळालं नाही... मग बीएएमएस केलं. लेक घरात राहून साताऱ्यातच डॉक्टर होणार म्हणून आईबाबापण निश्चिंत झाले. मग मात्र चित्रकला मागेच पडली.

पुढे किरणसारखा डॉक्टर आणि अतिशय उत्साही, रसिक असा जीवनसाथी मिळाला. त्याच्याशी लग्न ठरलं आणि पुन्हा एकदा माझी चित्रकला बहराला आली. मार्चमध्ये साखरपुडा आणि मे महिन्यामध्ये लग्न! दोन महिने आम्ही बहुतेक रोज एकमेकांना पत्रं लिहिली... त्यांतली बरीचशी चित्रांकित होती. मीच नव्हे तर किरणनंसुद्धा मला काही चित्रं काढून त्याच्या कल्पना माझ्यापर्यंत पोहचवल्या असा साथीदार मिळाल्यानं मी हरखून गेले. आमच्या आनंदी जीवनाची ती नांदीच होती.

नंतर मात्र माझ्या सर्व कलागुणांना किरणनं वारंवार प्रोत्साहन दिलं. त्याच्या प्रोत्साहनानं मी नृत्य, नाट्य, चित्र, भरतकाम, भटकंती, लेखन, कविता - सर्व कला मनसोक्त अनुभवल्या. मी आमच्या दोघांच्या घरकुलात एक सुंदर चित्र काढलं. ते आता हॉस्पिटलमध्ये आहे.

मध्यांतरी मी प्रसिद्ध चित्रकार मिलिंद मुळीक आणि विलास कुलकर्णी यांच्याकडे वॉटर कलर पेंटिंग्जची कार्यशाळा केली. त्यांच्या कुंचल्यांतली जादू पाहण्याचा मनसोक्त आनंद पंधरा दिवस लुटला. तपश्चर्या आहे ती! जमतील तसे रंगांचे खेळ मीही अजमावून पाहिले. मजा आली. रंगांचं पॅलेट जरा घाण झालं की धुऊन स्वच्छ करावं असं आपल्याला वाटतं... पण त्यांचं पॅलेट इतक्या कळकट रंगांनी वर्षानुवर्षं माखलेलं होतं आणि तरीही त्यातून उत्तमोत्तम कलाकृती निर्माण होताना मी पहिल्या. कोणताही रंग वाइट नसतो आणि वायाही जात नाही हे तेव्हा समजलं. त्यानंतर मी, किरण, मुलं सिंहगड, पाबेघाट अशा ठिकाणी गेलो आणि तिथली लँडस्केप्स पेंट केली. अगदी उत्तम नाही जमली... पण आनंद खूप मिळाला.

घरात दोन मोठ्ठे ग्लास पेंटिंग्ज केले. ते घरी येणाऱ्या मंडळींचं आकर्षण ठरलं. लोक आले की, आता नवीन काय केलंस? असं विचारतच घरात प्रवेश करत, कौतुक करत. मग ओरिसाचं पट्टाचित्र शिकले. आता लॉकडाऊनमध्ये मधुबनी ही बिहारची चित्रकला शिकली. एकदा अंब्रेला पेंटिंग केलं.

भाचीच्या बारशाला आठ बाय पाचचा मोठ्ठा बॅकड्रॉप केला, मामेबहिणीला जुळं झालं तेव्हा सहा बाय चारचा बॅकड्रॉप ज्यावर

कोंबडी आणि तिची पाचसहा पिल्लं काढली होती. बहिणी आणि वहिनी यांची डोहाळजेवणं अविस्मरणीय केली. त्या वेळी परिजातकाच्या झाडावर किंवा मोठ्ठ्या फुलपाखरावर किंवा हत्तीवर बसून डोहाळजेवण केलं. त्यांची हौस झाली आणि भाव मात्र मी खाल्ला.

बाबांच्या साठीला त्यांच्याबरोबर आम्ही भावंडं अशी चित्रं काढली. माझ्या काढलेल्या चित्रांचे बॅकड्रॉप त्या-त्या कार्यक्रमाचे हायलाइट्स होते. विविध कार्यक्रमांत चित्रं काढण्यासाठी अगदी आधीच तशी ऑर्डर असायची मला! याशिवाय गोंड, वारली, शेखवती, तंजावर अशा अनेक प्रकारच्या चित्रकला भारतात पाहायला मिळतात. किती आणि काय काय शिकू, काढू... मन अगदी उसळ्या मारतं!

कलेचा हा अथांग सागर अमर्याद आहे.

आम्ही पॅरिसला गेलो तेव्हा तिथे मोंऽमात्र (Montmartre) या ठिकाणी एका टेकडीवर जगातले कलाकार येतात आणि पर्यटकांची, निसर्गाची चित्रं पाहता-पाहता साकारतात आणि विकतातही! विविध वाद्यं घेऊन आर्टिस्ट येतात, आपली कला सादर करतात, लोक त्यांना बक्षिसी देतात! त्यांची स्पेशल एम्ब्रॉयडरी, तिथली हस्तकला यांची लयलूट असते आणि खाद्यजत्रा तर असतेच! तिथे आम्ही एका इटालिअन आर्टिस्टकडून माझंही पोर्ट्रेट काढून घेतलं. छानच काढलं होतं... पण त्याला युरोपिअन लूक होता. तासाभरात अगदी हुबेहूब व्यक्तिचित्रं काढणाऱ्या या कलाकारांचं मला नेहमीच अप्रूप वाटायचं. मानलं पाहिजे बुवा!

लॉकडाऊनच्या या दिवसांत माझं हे चित्रप्रेम पुन्हा एकदा बहरलं... पण घरात रंग नव्हते. जे होते ते वाळून गेले होते. मग कागद आणि पेन्सिल ही दोनच हत्यारं हाताशी होती म्हणून पोर्ट्रेट

काढून बघण्याचं मी धाडस केलं. एक काढलं, बरं जमलं, मग दुसरं! तिसरं थोड्या धाडसानं किरणचं काढलं. नॉट बॅड... मग डॉ. मंदार, नंदिनी, आमची मुलं यांची पोर्ट्रेट्स काढली.

किरणच्या आई म्हणजे माझ्या सासूबाई दोनचार वेळा म्हणाल्या 'माझं काढ ना...' प्रत्येक चित्रात प्रगती दिसत होती. तसा माझा आत्मविश्वास वाढत होता आणि मला मिळणारा आनंद दुप्पट होत होता! मग धाडसानं सासूबाईंचं पोर्ट्रेट काढलं. ते पाहून त्या स्वतः इतक्या खूश झाल्या आणि मला मोठ्ठंच बक्षीस मिळालं! आता मात्र काढू ते पोर्ट्रेट छानच होईल याची खात्री वाटायला लागली.

चित्रकलेतलं 'हे' अंग आपल्याला जमणार नाही म्हणून मी कधी प्रयत्नसुद्धा केला नव्हता... पण हा करोना लॉकडाऊन नव्या संधी घेऊन आला आणि अविस्मरणीय होऊन गेला. प्रेरणा आणि प्रयत्न यांची परिणती पारितोषिकात झाली की परमोच्च प्रमोद प्राप्त होतो याचा प्रत्यक्ष प्रत्यय आला हे पक्कं! एकएक रेष काढताना समोरची व्यक्ती कशी हुबेहूब साकारत जाते हे अनुभवतानाचा मनोल्हास खरोखरच शब्दातीत आहे. आता मला चैन पडत नाही. आता कुणाचे पोर्ट्रेट काढायचे याचा शोध मी रोज घेत असते. अजून वॉटर कलर पेंटिंग, नाईफ पेंटिंग्ज ऑन कॅनव्हास, म्युरल्स असं खूप काही करायचंय !

आपल्या माणसांनी, मित्रमंडळींनी केलेलं कौतुक हाच स्फूर्तीचा स्रोत असतो. मी काही कुणी मोठी चित्रकार नाही... पण हा छंद मला अत्युच्च आनंद आणि समाधान देत राहतो... म्हणून म्हणते... एक तरी छंद जोपासावा.

These days will also pass...

- Rtn. Arvind Shiralkar

Due to Corona, the whole world seems to have come to a standstill.

It was out of everyone's imagination.

Naturally, the whole world is under tension and routine life has been totally disturbed. But dear friends, in this world nothing is stationery but we are always going ahead with new weapons to combat.

World scientists including India, are working hard to find either vaccine or at least effective medicines.

The world cannot hang timelessly. Some vaccines seem to be ready in a short time, whereas news of some medicines with definite cure has also been announced including one from Ayurvedic Com of India There is also news from the UK which claimed it to be the first drug to significantly reduce the risk of death among severe COVID-19 cases.

The trial results are being hailed as a major breakthrough.There is also news of some medicine from another country.

There is definite hope to think that everything shall go back to normal very soon.

All of us should have a little patience and positive thinking. Be cheerful n happy. We pray and hope everything will be fine and the world will go back to normal and routine life will resume very soon.

All the very best and take care in the meantime. With the beginning of monsoon, prosperity and happiness will also thrive.

मृद्‌गंध

अद्वैत

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला
इशाऱ्याची वाट बघत पाऊस हा साठलेला

कोसळेल तो धबाबा, मन होईल सैरभैर
भिजतील गात्रे अन् मन होईल चिंबचिंब

आठवीत त्या भेटी, उभी राधा, समोर सांध्यरंग
हातात हात, कुजबुज कानात, डोळे स्वप्नी दंग

अशातच सुटला पिसाट वारा अंधारल्या दाही दिशा
येईल झणी तो, विसावेन मिठीत, ही वेडी आशा

अजून नाही आला तो, पाऊस कोसळे दाही वाटे
भिजली राधा, भिजले तनमन, हुरहुर वेगळीच दाटे

बावरी राधा, समजली का नाही त्याचा इशारा
उमगताच त्याचा कावा शहारले अंग, फुलला शृंगार सारा

समजले मज का नाही गूढ त्याचे इशारे
कृष्ण माझा प्राणसखा व्यापून राही विश्व सारे

भिजू लागली राधा उमगताच सारे
व्यापून राही सर्व चराचर, अद्वैत असे हे न्यारे

अंधार तोच, कृष्णमेघही तोच
मृद्गंध तोच अन् वर्षावही तोच

रो. रवींद्र प्रभुणे

विनवणी...

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला,
इशाऱ्याची वाट बघत पाऊस साठलेला..

टपटप थेंब पावसाचे करिती तृप्त चातकाला
तसाच शेतकरी असे पावसास आतुरलेला...

विनंती पावसा तुला रे दमाने पड आता
कूस उजवू दे धरित्रीची, अंकुरू दे बीजाला...

दडी मारू नकोस ऐशी जाळू नको पिकाला
भिस्त बळीराजाची तुजवरी तो आळवितो तुजला...

वाट पाहती नेत्र हे अशाच भीज पावसाची,
जो सुखावेल बळीराजाला अन् शमवेल वसुंधरेला...!

ॲन अंजली देवधर

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला,
इशाऱ्याची वाट बघत पाऊस साठलेला...

भक्ती रसाने वारकरी असे ओतप्रोत भरलेला,
त्यास भेटण्या आतुर विठूही, पंढरीस ठाकलेला...

धीर ठेव रे मेघराजा कळस दिसत नाही तोवर
न जाणो कधी ह्या आभाळास पडेल विवर...

कटेवरी ठेवुनी कर अन् नजर त्याची वर
काय बिशाद त्या जलदाची पाडण्याची सर...

अनभिज्ञ वारकरी न जाणे, हुकमत येथे कोणाची,
वाट पाहे जलद फक्त विठुरायाच्या इशाऱ्याची...!

ॲन अंजली देवधर

काहूर...

वेडावणारा मृद्गंध आणि
काळोख दाटलेला
इशाऱ्याची वाट बघत
पाऊस हा साठलेला ॥१॥

तुझ्या आठवांचे मेघ आणि
स्मृतींची ही सय
अर्ध्यावर सुटला हात
माझा श्वास कोंडलेला ॥२॥

क्षण एक जग थांबेना
तुजवीण मज आकळेना
विस्मरेना प्रीती तुझी
नेत्री पूर दाटलेला ॥३॥

आता सहप्रवासी नवीन
सुस्वभावी आणि प्रेमळ
इशाऱ्याची वाट बघत
तोही आसुसलेला ॥४॥

वेडावणारा मृद्गंध आणि
काळोख दाटलेला
माझ्या मनी जणू हा
काहूर माजलेला ॥५॥

ॲन डॉ. गीतांजली पुरोहित

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला...
इशाऱ्याची वाट बघत, पाऊस हा साठलेला...!

नदीकिनारी झाडामागे, चंद्रही भागलेला...
गाई गुजी ही अस्वस्थ, गोठा गप्प झालेला...!

थवा पक्ष्यांचा घरट्यात, किलबिल विसरलेला...
तरूवेली न हलती, वाराही ओठंगलेला...!

निसर्ग सारा स्तब्ध पण प्रतीक्षा वाढलेली...
उत्सुक अन् व्याकुळतेने चरमसीमा गाठलेली...!

अलगद अंतराळात धून काही उमटली...
खोल अशा अंतरात, खूणगाठ पटलेली...!

तहानलेल्या धरतीला, संकेत हा कळलेला...
येईल सावळा घेऊन आता, प्रकाश हा आटलेला...!

हळुवार त्या लकेरीने, न कळे कोणती कळ फिरवली...
कान्हा असा बरसला की, धरती धुंदलेली...!

ॲन मोहिनी नातू

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला
इशाऱ्याची वाट बघत पाऊस हा साठलेला
बावरली राधा व्याकुळ
मिलनास पुन्हा
भिजवीत काळ जावा
मुरलीने कान्हा

ॲन डॉ. विजया गुजराथी

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला
इशाऱ्याची वाट बघत पाऊस हा साठलेला

रातराणीच्या गंधाने आसमंत सारा भारलेला
पाऊसओल्या आठवणींचा जलसा साकारलेला

आतुरलेल्या सृष्टीचा कण अन् कण मोहरलेला
क्षणाक्षणात अन् मनामनात पूरिया बहरलेला

जादूई स्पर्शाने खुलला निसर्ग आजवर कोपलेला
अशा वेळी कोण करंटा पांघरूण ओढून झोपलेला

रो. अभिजित जोग

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला।
इशाऱ्याची वाट बघत पाऊस साठलेला।
वाटे मला तू ओली माझ्या मिठीत यावी।
मदमस्त शृंगाराची मग वीज कडकडावी।

रो. डॉ. सुभाष देशपांडे

जलधारा

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला
इशाऱ्याची वाट बघत पाऊस हा साठलेला
करता इशारा त्याला
हुलकावणी देऊ लागला
सख्याची शपथ घालता
अलगद बरसू लागला
ओंजळी घेता धारा
जणू सखाच भेटला मजला
सय सख्याची येता
मन चिंब भिजवून गेला

ॲन अस्मिता आपटे

वेडावणारा मृद्गंध आणि काळोख दाटलेला
इशाऱ्याची वाट बघत पाऊस हा साठलेला
मला आठवला लगेच
इन्व्हर्टर बॅटरी संपलेला
आणि रेनकोट फाटलेला

रो. अभिजित देशपांडे

वेडावणारा मृद्गंध
अन् काळोख दाटलेला
इशाऱ्याची वाट बघत
पाऊस हा दाटलेला ।।१।।

पक्षी गेले घरट्यात
गुरे आपल्या गोठ्यात
आसमंत चिडीचूप
एका अनोख्या जगात ।।२।।

दूरवर कोठेतरी
वीज चमकून जाई
मेघ कडाडे अंबरी
जीव मेटाकुटी होई ।।३।।

जग सारे हे नि:शब्द
झाडे ही झाली मूक
ओथंबल्या या मेघाला
धराभेटीची लागे ओढ ।।४।।

आसावली धुंदावली
गंधाळली सारी धरा
एकलीच राहिले मी
सांग, कधी येशी घरा? ।।५।।

रो. श्वेता करंदीकर

ॲन मोहिनी नातू यांच्या कवितेचं वाचन
त्यांच्या बंधूंच्या आवाजात...

आपल्या क्लबचे दोन जाणते सदस्य
रो. सदानंद महाजन आणि ॲन प्रियदर्शनी अंबिके
या दोघांनी परीक्षक म्हणून या सर्व कविता वाचून
१ ॲन मोहिनी नातू
२ रो. अभिजित जोग
३ रो. श्वेता करंदीकर
या तिघांना बक्षीसपात्र जाहीर केलं आहे. तसंच
१ रो. रवींद्र प्रभुणे
२ ॲन डॉ. गीतांजली पुरोहित
या दोघांना उत्तेजनार्थ बक्षीसपात्र कविता म्हणून जाहीर केलं आहे.

सर्वांचं अभिनंदन!

या थोड्याशा वेगळ्या कल्पनेला तुम्ही दिलेला प्रतिसाद आम्हाला ऊर्जा देऊन गेला.

धन्यवाद...!

हे सदर इ-बुलेटिनमध्ये वाचण्यासाठी QR कोड स्कॅन करा...

दृष्टिकोन

पुस्तक परिचय

- रो. योगेंद्र नातू

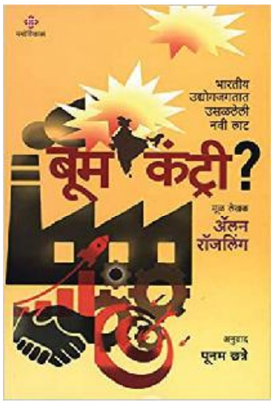

बूम कंट्री?

लेखक - लन रोजलिंग

अनुवाद - पूनम छत्रे

प्रकाशन - मनोविकास प्रकाशन

किंमत - ३५० रुपये

भारतीय व्यवसायामध्ये निश्चित आणि कायमस्वरूपी बदल कसा होऊ घातलाय... याचा शोध लन रॉजलिंग यांनी 'बूम कंट्री' या पुस्तकात घेतलाय.

उद्योजक आणि गुंतवणूक सल्लागार म्हणून त्यांनी पस्तीस वर्षं काम केलंय... तेही भारतात... त्यामुळे त्यांच्या या शोधपूर्वक लेखनाला विशेष महत्त्व आहे... आघाडीच्या जवळजवळ शंभरहून अधिक उद्योजकांच्या मुलाखती त्यांनी या शोधकामाकरता घेतल्या आहेत....

त्यांतलीच एक म्हणजे शशांक. एन. डी. शशांक हे 'प्रॅक्टो' या कंपनीचे संस्थापक आहेत. डॉक्टरांना त्यांच्या व्यवसायाचं व्यवस्थापन करण्यासाठी ही कंपनी मदत करते. दोन लाख डॉक्टर्स या सेवेचा लाभ घेतात. मुख्य म्हणजे या सेवेमुळे नवीन डॉक्टर्सना पेशंट मिळवणं सहजशक्य होतं.

'मु सिग्मा' या कंपनीच्या धीरज राजाराम यांचं उदाहरण अगदी वेगळं... त्यांनी व्यवसायाचा पूर्णपणे नव्यानं विचार केला... ते म्हणतात... 'आपण फक्त 'मेक इन इंडिया'बद्दलच का बोलतो? 'थॉट इन इंडिया'च्या पायरीवर जायला हवं...'

'मिल्टेक' ही कंपनी आर. रवींद्रनाथनं १९९८मध्ये सुरू केली. ही मिल भारतातल्या आघाडीच्या राइस मिल्सपैकी एक आहे... आयात केलेली 'ब्ह्यूलर' ही मिल आपल्याकडच्या उकड्या तांदळावर काम करायला योग्य नव्हती... रवींद्रनाथनं ग्राइंडरमध्ये हवे ते बदल करून भारतीय तांदळाला सोयीची होईल अशी राईस मिल बनवली.

अशी अनेक उदाहरणं आपल्याला या पुस्तकात सापडतात... भारतीय जीवनाच्या सर्व अंगांना स्पर्श करणारे विविध उद्योग आणि त्यात भारतीय वापराकरता लागणारे बदल... अशी सर्व माहिती त्यानं केलेल्या शोधकार्यामुळे आपल्याला मिळते... एका ब्रिटिश माणसानं भारतीय उद्योग-व्यवसायाबद्दल खूप खोलात जाऊन, माहिती मिळवून लिहिलेलं हे पुस्तक म्हणूनच अत्यंत वाचनीय....

हे सदर इ-बुलेटिनमध्ये वाचण्यासाठी QR कोड स्कॅन करा...

विशेष

रोटरी फॉउंडेशन

रोटरी क्लब ऑफ पुणे साऊथच्या सुवर्ण महोत्सवी (२०१९ - २०२०) वर्षात
रोटरी फाउंडेशनला देणगी देणारे मानकरी...
मन:पूर्वक अभिनंदन!

- विनोद अगरवाल
(डायरेक्टर फाउंडेशन, २०१९-२०२०)

* Joag Abhijit Sharadchandra - US4350
* Ogale Sneha Sanjeev - US2014
* Kudale Suraj Sangram - US1000
* Natu Sudarshan V. - US1000
* Ambike Priyadarshani Mandar - US300
* Apte Asmita Vilas - US300
* Apte Vilas Vasudev - US300
* Kirpekar Madhuri Uday - US300
* Parulkar Rashmi Subhash - US300
* Ponkshe Raghvendra Satyawrat-US300
* Prabhune Ravindra Ramchandra - US300
* Ruhi Naynesh Pooja Shah - US300
* Shiralkar Swati Arvind - US300
* Walimbe Hemant Madhukar - US300
* Prabhumirashi Ramesh S. - US175

टीम बुलेटिन

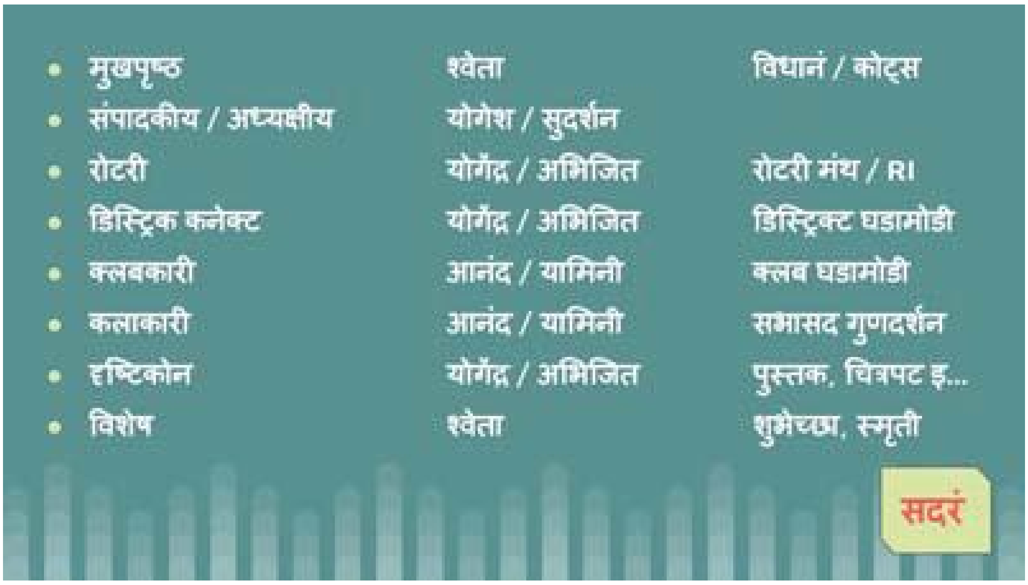

मुखपृष्ठ	श्वेता	विधानं / कोट्स
संपादकीय / अध्यक्षीय	योगेश / सुदर्शन	
रोटरी	योगेंद्र / अभिजित	रोटरी मंथ / RI
डिस्ट्रिक कनेक्ट	योगेंद्र / अभिजित	डिस्ट्रिक्ट घडामोडी
क्लबकारी	आनंद / यामिनी	क्लब घडामोडी
कलाकारी	आनंद / यामिनी	सभासद गुणदर्शन
दृष्टिकोन	योगेंद्र / अभिजित	पुस्तक, चित्रपट इ...
विशेष	श्वेता	शुभेच्छा, स्मृती

हे सदर इ-बुलेटिनमध्ये वाचण्यासाठी QR कोड स्कॅन करा...

क्रिएटिव्ह असिस्टन्स आणि कोऑर्डिनेशन
सहयोगी - उल्का पासलकर